

Б. М. Жеплинський, Д. Б. Ковальчук

Проник Володимир Андрійович

ПРОНИК Володимир Андрійович (14. 07. 1930, Львівщина — 13. 09. 1979, с. Виннички Пустомитівського, нині Львівського р-ну Львівської обл.) — бандурист. Навчався гри на бандурі у *Ю. Сінгалеви́ча*. Удосконалював майстерність у [М. Гребенюк-Онуферко](#). Грав у капелі бандуристів Львівського будинку вчителя. Після демобілізації з армії керував ансамблем бандуристів у Львівському палаці культури промкооперації. Від 1956 — артист Львівської філармонії, водночас був керівником ансамблів бандуристів Львівського університету та Палацу культури залізничників. Виступав як соліст-бандурист. У репертуарі — народні пісні, твори радянських композиторів. Грав також на сопілці та цимбалах. Автор низки обробок українських народних пісень для бандури.

Рекомендована література

1. Жеплинський Б. Проник Володимир Андрійович // Коротка історія кобзарства в Україні. Л., 2000.

Бібліографічний опис:

Проник Володимир Андрійович / Б. М. Жеплинський, Д. Б. Ковальчук// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-881676>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).